

Íslenski tvískinnungurinn í fráverzlunarmálum:

Hvar eru talsmenn neytenda?

Íslensk stjórnvöld hafa engan vilja sýnt til að hrófla við núverandi landbúnaðarkerfi, þótt það sé eitt það dýrasta í heimi, eða nýta tækifæri sem alþjóðlegir samningar gefa til að auka samkeppni í viðskiptum með búvörur. Ekki er hægt að sjá neinn mun á viljaleysinu á milli þeirra stjórnmalaflokka sem setið hafa á þingi undanfarin ár.

Þetta skrifuðu Andrés Magnússon, framkvæmdastjóri Samtaka verzlunar og þjónustu (SVP), og Margrét Kristmannsdóttir, formaður SVP, í grein í Fréttablaðinu í gær. Það er rétt hjá greinarhöfundunum að þetta er dapurleg lýsing á staðreyndum.

Ólafur P. Stephensen
olafur@frettabladid.is

Andrés og Margrét segja enn fremur: „Stjórnvöld hafa fylgt þeirri stefnu að gera innflutning á landbúnaðarvörum eins erfiðan og mögulegt er og til að fá stjórnvöld til að virða gerða samninga hafa SVP þurft að nýta flest þau úrræði sem tiltæk eru að lögum.“

Þau rekja kærur til umboðsmanns Alþingis, kvartanir til Eftirlitsstofnunar EFTA og dómsmál vegna framkvæmdar Íslands á alþjóðasamningum.

„Það hlýtur að teljast fáheyrt að hagsmunasamtök þurfi ítrekað að beita lagalegum úrræðum til þess að knýja á um að stjórnvöld virði samninga sem þau sjálf hafa gert! Það er engu að síður staðreynd málsins,“ skrifa forystumenn SVP.

Þau bæta við að fullyrða megi að staðan væri önnur ef verja þyrfti útflutningshagsmuni Íslands samkvæmt sömu alþjóðasamningum; þá hefðu stjórnvöld gengið fram fyrir skjöldu. „Það er eins og íslensk stjórnvöld gleymi oft að alþjóðasamningar veita réttindi en leggja jafnframt skyldur á báða samningsaðila, ekki aðeins á annan þeirra. Og íslensk stjórnvöld geta ekki valið hvaða alþjóðasamninga þau kjósa að virða,“ segja Andrés og Margrét.

Þessi tvískinnungur íslenskra stjórnvalda hefur komið vel fram í samningaviðræðum á vettvangi Heimsviðskiptastofnunarinnar (WTO) um aukna fráverzlun. Sömu samningamenn, í umboði sama ráðherra, halda því annars vegar fram að afnema eigi tolla á sjávarafurðum og ríkisstyrki til sjávarútvegs, en hins vegar að halda beri háum tollum á búvörum og ríkisstyrkjum til landbúnaðarins. Þó færa önnur ríki fram sömu rök fyrir vernd sjávarútvegsins og Ísland fyrir vernd landbúnaðarins.

Talsmenn landbúnaðarins fagna því líka að nýjar heilbrigðisreglur auðveldi framleiðendum íslenskrar búvöru stórlega að koma vöru sinni á markað í ríkjum Evrópusambandsins, en kvarta undan því að sömu reglur rýmki um of fyrir innflutningi hingað til lands.

Þetta er stefna sem er í mótsögn við sjálfa sig, óskiljanleg og fáránleg.

Fráverzlun og frjáls samkeppni stuðlar að lægra vöruverði og er eitt mikilvægasta hagsmunamál neytenda. Hvernig stendur þá á því að Alþingi ríkir samstaða um að verja þessa bjánalegu fráverzlunarstefnu og úrelt haftakerfi landbúnaðarins, ef ekki í verki þá með þögninni? Margrét og Andrés lýsa eftir hópi stjórnmalamanna, þvert á flokka, sem hafi kjark til að beita sér fyrir breytingum í þágu neytenda. Hvar eru þeir?

FRÉTTABLAÐIÐ

ÚTGÁFUFLAG: 365 miðlar eht. STJÓRNARFORMAÐUR: Ingibjörg S. Pálmadóttir FORSTJÓRI OG ÚTGÁFUFLAGSSTJÓRI: Ari Edwald RITSTJÓRI: Ólafur P. Stephensen olafur@frettabladid.is AÐSTODARRITSTJÓRI: Steinunn Stefánsdóttir steinunn@frettabladid.is Fréttablaðið kemur út í 90.000 eintökum og er dreift ókeypis á heimili á höfuðborgarsvæðinu og Akureyri. Einnig er hægt að fá blaðið í völdum verslunum á landsbyggðinni. Fréttablaðið áskilur sér rétt til að birta allt efni blaðsins í stafrænu formi og í gagnabönkum án endurgjalds. ISSN 1670-3871

„Enn einn heitur dagur“

Fáðu gust úr vandaðri Honeywell viftu

Honeywell Donna

Móhelli 2, 221 Hafnarfjörður
Sími 555 3100 www.donna.is

FRÁ DEGI TIL DAGS

Hringekjan aftur á ferð

Oft hefur verið haft fyrir satt að „umræðan“ fari í hringi. Það sannast í umræðunni um afrek kjarnakunnar ungu Annie Mist, sem vann mikið afrek þegar hún varði titil sinn á heimsleikunum í Crossfit um helgina. Annie var vart komin með gullið um háls sér þegar netheimar loguðu af því að hún mun ekki koma til greina sem íþróttamaður ársins sökum þess að Crossfit er ekki undir hatti ÍSÍ. Nákvæmlega sama reidkastíð og tekið var í fyrra.

Hraðspólað yfir leiðindin

Sumsé: Reiða fólkíð á internetinu verður reitt og segir íþróttafréttamenn búa í fílabEinsturni. Verðlaunin skipti hvort sem er ekki máli. Íþróttafréttamenn halda sínu striki enda er það þeim í sjálfvald sett hvaða reglur þeir hafa í málinu. Málið gleymist. En, kæra reiða fólk á internetinu, ekki gleyma að æsa ykkur yfir því að hún þurfi að borga skatta af verðlaunafénu. Að kerskni slepptri er afrek Anníear mikið og yrði hvorki meira né minna með þessum blessaða titli. Slöppum nú af.

Innanflokkskrónika VG

Í heimi pólitíkunnar er alltaf hægt að stóla á að fólk forðist afslöppun. Jón Bjarnason skrifar grein í Morgunblaðið í gær þar sem hann gerir lítið úr „fjálglegum“ skrifum samflokksmanns síns Árna Þórs Sigurðssonar um makrílveiðar og ESB-umsókn Íslands. Afstaða Jóns í Evrópumálum er löngu ljós en það kemur sífellt betur í ljós á yfirlýsingum VG-liða að flokkurinn er þessi missærin samsettur úr tveimur andstæðum hópum sem hanga saman á þrjúskunni einni saman.

thorgils@frettabladid.is

HALLDÓR

Skuggaleg áform

Skipulagsmál

Sverrir Björnsson
hönnuður

Það er dimmt yfir miðbæ Reykjavíkur því verðmæt lífsgæði borgarbúa eru í hættu. Ný plön kasta löngum skuggum yfir útivistarsvæði okkar og barna, barna okkar.

Minnka á sólarýninna sem Reykvíkingar njóta svo ríkulega á Austurvelli á góðviðrisdögum.

Taka á af okkur stóran hluta útivistarsvæðisins á Ingólfstorgi og há hús munu skyggja á þann hluta torgsins sem verður ósnertur.

Byrgja á gömlu húsin við Ingólfstorg sjónum og búa til þröngt og skugglegt sund þvert í gegnum bæinn.

Loka á fyrir akandi umferð almennings um miðbæinn til að hægt sé að þjónusta risavaxið hótél.

Endanlega á að króa elsta hús Reykjavíkur, Aðalstræti 10, af á milli hárra stórhýsa.

Það á að þrengja að Fögetagarðinum, Alþingishúsinu og gömlu fallegu húsunum við Kirkjustræti og eyðileggja útsýnið upp götuna að Herkastalanum og Hótel Reykjavík.

Allt þetta er á áætlun í verðlaunatilöggunni um skipulag miðbæjarins sem nú er til sýnis við Kirkjustræti.

Er árið 1950? Hvernig dettur heilvita fólki þetta í hug í dag? Hvað þá fagfólki í borgarpólitík.

Það er löngu sannað með dauðum miðbæjum um allan heim að það þrífst ekki líf í

„Jón Gnarr, farðu nú í skikkjuna, við þörfnumst þín. (Dagur þú manst að Robin getur líka bjargað, stundum.)“

tilbúnum steypumiðbæjum en það blómstrar í björtu umhverfi ljóss og sjarma eldri bygginga.

Hvað gengur mönnum til? Jú, það er alltaf sama gamla svarið: Til að peningamenn fái sitt, allt fyrir skammtímagróðann! Hefur frjálshyggjuhugsunin – auðinn ofar lífinu – ekki valdið okkur nægum skaða á undanförunum árum?

Hvar er nú Batman Reykjavíkur? Sá er ávallt bjargar Gotham City þegar illa meinandi klækjarefir ætla að ræna lífsgæðum borgarbúanna í þeirri skuggalegu borg. Jón Gnarr, farðu nú í skikkjuna, við þörfnumst þín. (Dagur þú manst að Robin getur líka bjargað, stundum.) Við hin getum reynt að verjast umhverfisofbeldinu með því að greiða atkvæði á vefnum Ekkihotel.is.